

Nøvn

Ove Dam

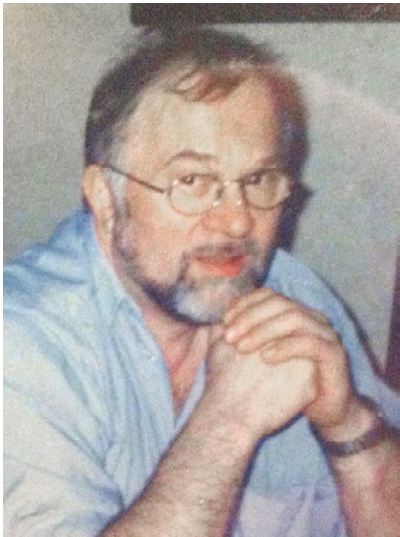
f. 30.04.1946 – d. 9.12.2011

Vit minnst Ova við virðing og takksemi. Hann var tann, hann var. Ein suðringur, sjarmerandi, skemtingarsamur og altíð við tí góða orðinum.

Blaðungur giftist hann Marjuni, trýmenningi mínum. Tey finga fyra børn, hvørt fittari enn annað, Jan, Boga, Rannvá og Poul.

Eg fekk heiðurin at gerast gumba at fyrstafødda, Jan, og hava vit havt eitt sera gott og tætt samband alla tíðina og hava tað framvegis. Sama góða samband hava vit við hini børnini, og ikki minst við abbaðbørnini – øll somul, bæði tey, sum búgva her á landi og uttanlands. Sama ger, hvussu langt er ímillum, at vit síggjast, sama vinalag og kærleiki, og vit tosa saman, sum var tað í gjár, vit hittust seinast. Tað fegnast vit um her.

Ove hevur verið okkum ein góður granni í meira enn triati ár, altíð góður at heita á og eisini bara at prátta við. Tað kom óvart á okkum øll, at Ove gjørdist so sjúkur fyri umleið tveimum árum síðani, men vit væntaðu øll, at hann fór at koma seg aftur, tí hann var jú uttan fyri hvønn dag. Vaskaði bilin, hampaði um túnið, sló grasið, fór ørindi o.s.fr. Tað tóktiskt eisini

fýrr í ár, sum var hann um at koma seg aftur, kanska vildu vit ikki síggja veruleikan, men so við og við sóu vit, at hann orkaði ikki tað sama, sum fyrr. Men hann bardist! Hann kempaði! Alla æru vert!

Manga góða løtu hava vit havt saman, bæði í álv-ara og gaman, men mest í gaman. Ove var kvikur eftir gittaranum og munnhørpuni - spældi onkran góðan, og so sungu tey duett – Marjun og hann - tey vóru ring at taka - tey leveraðu vøruna, sum man sigur!

Ove var góður við síni, men ikki bert við síni, eisini okkum onnur – og tað vísti

hann eisini í gerningi. Hann var góður við okkara børn, og tey við hann.

Men næst stóðu honum kona, børn og ikki minst abbaðbørn, hann var bæði glaður um tey og ikki sørt errin av teimum. Og tað var ikki lægið, tí so fitt og skilagóð abbaðbørn átti fáur sum hann. Øll líka fitt, kerlig og fólkalig, og vit fegnast um, at tey ofta bara detta inn á gólvið.

Ove var álitisfólk. Har hann var, var hann heilur, ongantíð bara hálvhartaður. Hann var HB-ari um ein háls! Hann stuðlaði liðnum, bæði tá tað gekk væl og ikki minst, tá tað gekk minni væl. Sama hjá Shell á Frælsinum í

mong ár – heilhjartaður og beinasamur.

Seinasta tíðin hjá Ova var trupul. Hann sá sjálvur, hvønn veg tað bar. Ikki gekk, sum hann hevði vónað, men hann sá støðuna í eyguni – fjaldi onki. Ikki gramdi hann seg, men hann tosaði opið um tað heila – tað hjálpti eisini okkum, ið stóðu honum nær. Tað gleddi hann at hava alla familjuna um seg seinastu dagarnar. Hann var klárur til tað seinasta og avkláraður við støðuna, men sjálvandi vildi hann ynskt at sloppið at sæð abbaðbørnini vaksa til, ikki minst nú lítla abbaðóttirin kom heim at heilsa upp á abban, bert tveir mánaðar gomul. Tíverri vildi lagnan tað øðrvísi, men vit vita, at øll abbaðbørnini fara at minnst hann, sum tann hann nú einaferð var, ein góður og stuttligur abbi, sum bara vildi øllum tað besta.

Vit í grannalagnum fara eisini at minnst Ova sum ein góðan vin og granna. Saknur verður í honum.

Vit drýpa hævur í sorg við tykkum, sum stóðu Ova næst. Harrin styrki okkum øll.

Gleðilig jól.
Friður veri við minninum um Ova.

Ella v. húski

Kunngjørt verður fyri ætt, vinum og kenningum, at okkara kæri maður, pápi, verpápi, abbi, langabbi og pápabeiggi

Bjarni Dal-Christiansen

andaðist týsmorgunin 20. Desember, 87 ára gamal.

Kistan fer úr kapellinum á Landssjúkrahúsinum hósdagin 22. desember kl. 19.
Jarðarferðin verður úr Vesturkirkjuni fríggjadagin, tollaksmessudag, kl. 11.

Palma, Annelin og Kári við familjum

TAKK

Hjartaliga takki eg øllum, sum gleddu meg á mínum 85 ára føðingardegi og gjørdu mær dagin so ógloymandi og hugnaligan.

Gleðilig jól og eitt av Harranum signað nýggjår ynski eg tykkum øllum.

Bestu heilsanir

Einar Joensen, Oyndarfjørður

TAKK

Øllum tykkum, sum sendu heilsanir til Danielsa 95 ára føðingardag 16. november, takka vit hjartaliga.

Somuleiðis vilja vit ynskja vinum og kenningum eini gleðilig jól og eitt av Harranum signað nýttár.

Heilsan

Kirsten og Daniel Næs
Nes Hvalba

TØKK

Hjartaliga takka vit øllum, ið á ymiskan hátt sýndu samkenslu og hjálp, tá elskaði maður mín, pápi, verpápi og abbi okkara

Ejler Sørensen
Porkeri

so bráðliga varð tikin frá okkum.

Takk fyri talur og sang. Takk fyri blómur, kransar, heilsanir, uppringingar og peningagávur til Betania. Takk til tykkum, sum hjálptu til við jarðarferðina og ervið, og til tykkum øll, sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Eisini ein hjartans tøkk til tykkum, sum hugsaðu um meg á míni sjúkralegu.

Gleðilig jól og gott nýggjår.

Fyri tey avvarðandi
Sunneva

TØKK

Hjartaliga takka vit fyri sýnda samkenslu, tá ið elskaði maður, pápi, bróðir og svágur okkara

Magnus Ingi Petersen

so bráðliga bleiv tikin frá okkum.

Ein serstøk tøkk til øll tykkum, ið á ymsan hátt hjálptu til við jarðarferðina og ervið. Stóra tøkk til Una Næs fyri troystarrík orð í kapellinum og í kirkjuni. Tøkk til kirkjutænarar, berarar, sangarar og gravara. Tøkk fyri blómur, kransar og aðrar heilsanir og tøkk øll tit, ið fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Sólbjörg

Jóhan, Linda, Erhardt og Hans Petur

Familju, vinum og kenningum senda vit okkara bestu ynskir um eini gleðilig jól.

TAKK

Hjartaliga takki eg øllum tykkum mongu, sum gleddu meg á 80 ára føðingardegnum 24. september.

Vit ynskja tykkum eini gleðilig og eydnuberandi nýggjår

Petur Martin Rasmussen